

5. התעתיק מערבית לאותיות לטיניות

התעתיק הפשוט (לצורכי מיפוי ושילוט) מערבית לאותיות לטיניות נקבע במסגרת מהלך כולל לקביעת כללי תעתיק לצורכי שילוט ומיפוי בשלושה כתבים – עברי, ערבי ואותיות לטיניות – בעקבות ההחלטה בכנסת. הכללים מבוססים על כללי התעתיק שנקבעו בתקופת המנדט ועל שיטות התעתיק המקובלות במדינות ערב ושאושרו באו"ם. הכללים גובשו סופית בישיבת ועדת המשנה לענייני תעתיק של ועדת השמות הממשלתית בי"א באדר תשס"ז, 1 במרס 2007, ואושרו במליאת ועדת השמות הממשלתית בישיבתה בי"ד בסיוון תשס"ז, 31 במאי 2007. תעתיק זה אינו קשור לשפה העברית, ועל כן לא נדון ולא אושר באקדמיה ללשון העברית.

העיצורים

התעתיק	האות
k	ك
l	ل
m	م
n	ن
h	ه
w	و
y	ي

התעתיק	האות
d	ض
t	ط
z	ظ
'	ع
gh	غ
f	ف
q ¹³	ق

התעתיק	האות
d	د
dh	ذ
r	ر
z	ز
s	س
sh	ش
s	ص

התעתיק	האות
'	أ (וגם: ؤ, ئ, ء)
rao	ראו הערה למטה
b	ب
t	ت
th	ث
j	ج
h ¹²	ح
kh	خ

* בראש מילה ובסוף מילה לא יבוא הסימן ' לציון א, א, א.

התנועות (על פי ההגייה הקלסית)

- a ארוכה וקצרה – a
- u ארוכה וקצרה – u
- i ארוכה וקצרה – i

הערות

1. התעתיק נאמן להגייה הקלסית. לפי זה: Judayda (جديدة), Al-Ghawr (الغور), Bi'r Zayt (بئر زيت).
2. סימן התשדד (שדָה) מצוין בהכפלת האות, כגון Rummana (رمانة), Umm al-Fahm (أم الفحم). אין מכפילים דו־אות (th, kh, dh, sh, gh), כגון Al-Fukhari (الفخاري).
3. אות רישית נכתבת בראש כל תיבה, להוציא בתווית היידוע (al – אל) הבאה באמצע השם, כגון Daliyat al-Karmil (دالية الكرمل).
4. תווית היידוע נכתבת לפי המקובל בהגייה הקלסית; היא מופרדת במקף, כגון Al-'Amud (العمود); לפני אותיות שמש מציינים את המכפל, כגון At-Tayyiba (الطيبة), Salah ad-Din (صلاح الدين).
5. תא מרבוטה מתועתקת בצורת הנפרד ב־a, כגון At-Tabigha (الطبيعة); בנסמך היא מתועתקת ב־at, כגון Silat az-Zahr (سيلة الظهر).

12 ועדת השמות הממשלתית החליטה מאוחר יותר לסמן ח h (בלי קו תחתיו).

13 ועדת השמות הממשלתית החליטה מאוחר יותר לסמן ב־k.